

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS RETSBOG

Den 11. januar 2012, kl. 9.30, holdt Østre Landsret offentligt retsmøde i retsbygningen, Bredgade 59, København.

Som dommere fungerede landsdommerne og
..... førstnævnte som rettens formand.

Som protokolfører fungerede kontorfuldmægtig

Der foretoges hovedforhandling

17. afd. nr.

$$(i) \quad \text{mod } j$$

For og med appellanten mødte advokat _____, der nedlagde påstand som i påstandsdokument af 4. januar 2012, der fremlagdes.

For indstævnte mødte advokat 1, der nedlagde påstand som i påstandsdokument af 4. januar 2012, der fremlagdes.

På spørgsmål fra landsretten bekræftede appellant, at påstanden i påstandsdokumentet af 4. januar 2012 skal forstås således, at personskaden omfatter alle de gener, der er nævnt i

lægeerklæringen af 7. maj 2008, og at appellanten har pådraget sig disse den 21. december 2006.

Sagen forelagdes under fornøden dokumentation.

Det tidligere fremlagte og de modtagne bilag var til stede.

Appellanten. blev vejledt om sandhedspligten og afgav lovligt forberedt supplerende forklaring.

Som vidne mødte, der vejledt om vidnepligten og vidneansvaret afgav forklaring.

Landsretten tilkendte vidnet 700 kr. i godtgørelse for transportudgifter og tabt arbejdsfortjeneste.

Som vidne mødte der vejledt om vidnepligten og vidneansvaret afgav forklaring.

Landsretten tillagde vidnet 950 kr. i godtgørelse for transportudgifter og tabt arbejdsfortjeneste.

Sagen procederedes.

Efter votering fremsatte landsretten begrundet tilkendegivelse, hvorefter der i tilfælde af dom vil ske stadfæstelse af byrettens resultat. Landsretten opfordrede parterne til at forlige sagen således, *at* appellanten hæver ankesagen og *at* parterne overlader til landsretten at træffe bestemmelse om sagens omkostninger.

Parterne accepterede landsrettens tilkendegivelse.

Indstævnte fremsatte bemærkninger om spørgsmålet om sagsomkostninger.

Appellanten fik frist til den 17. januar 2012 til at fremsætte skriftlige bemærkninger til spørgsmålet om sagsomkostninger.

Retten hævet.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den

19 JAN. 2012

Kontorfuldmægt.

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 24. februar 2011 i sag nr.

mod

S

Under denne sag, der er anlagt den 29. oktober 2008, har sagsøgeren, nedlagt påstand om, at sagsøgte, skal anerkende erstatningsansvaret for personskade overgået sagsøger ved færdselsuheld den 21. december 2006.

Sagsøgte har nedlagt påstand om frifindelse.

Sagen drejer sig om, hvorvidt sagsøgte som ansvarsforsikrer for en personbil, der blev ført af , den 21. december 2006, hvor hun var spirituspåvirket er ansvarlig for, at sagsøger for at undgå et sammenstød med den modkørende foretog en kraftig opbremsning, hvilket angiveligt skulle have medført en personskade.

Oplysningerne i sagen

Af en anmeldelsesrapport af 21. december 2006 fremgår, at politiet denne dag kl. 14.15 fik en anmeldelse fra en taxachauffør om en formodet spirituspåvirket bilist i Asnæs. Taxachaufføren var fulgt efter bilisten til vedkommendes bopæl, hvor politiet kom til stede og foretog en afhøring og anholdelse af vedkommende, Efterfølgende blodprøveudtagning samme dag kl. 16.48 viste en mindsteværdi på 2,79 promille ethanol i blodet. Det er oplyst at vedkommende er afgået ved døden, uden at straffesagen er gennemført.

Sagsøger havde ifølge rapporten rettet henvendelse til politiet samme dag kl. 16.26 og det fremgår bl.a. af rapporten:

".... Under færdselspatrulje d.d. i patruljevogn 82-020 indgik der via vognradio en anmeldelse fra Vagthavende i Holbæk, at en formodet spirituspåvirket fører blev observeret af et vidne, der fulgte efter pgl. Vidnet havde oplyst, at føreren af varebil en kvinde, var kørt fra Asnæscentret i Asnæs, hvor han havde bemærket, at hun var tydeligt påvir-

ket af spiritus, og at de kørte i retning af Hørve. Undertegnede oplyste via vognradio at jeg kørte i retning fra Grevinge mod Asnæs, og at jeg ville forsøge at få kontakt med omhandlede køretøj. Vagthavende Holbæk politi oplyste, at føreren af bilen var ankommet til adressen

t. Adressen var identisk med førerens bopæl. Vidnet, der var fulgt efter bilen, havde oplyst, at han ville forsøge at få føreren til at blive ved bilen indtil politiet kom.

Ved ankomsten til stedet kl. 1435 bemærkede jeg vidnet, taxachauffør

, der sad og afventede i sin taxa. Varebilen stod parkeret i indkørslen til Strandgårdsvej. Bilen var forladt af føreren. Bilen bar tydeligvis præg af at have været ude at køre, idet motoren var varm. Vidnet oplyste kort på forespørgsel, at føreren en kvinde, som han havde observeret kørende i overnævnte varebil, kort forinden havde forladt bilen og var gået ind i huset, som var beliggende på adressen.

Undertegnede gik ind i huset, der var uaflåst. Inde i huset bemærkede jeg en tydeligt beruset kvinde, der talte i telefon. Hun blev kort gjort bekendt med forholdet, og på forespørgsel oplyste hun kort at hun ikke ville udelukke, at hun kort forinden havde ført omhandlede varebil.

Hun fulgte med udenfor til varebilen, hvor hun blev anmodet om at puste i et alcometer. Hun kunne kun foretage et svagt pust, men alcometret viste, at hun havde indtaget spiritus i et så væsentligt omfang, at hun ikke lovligt kunne have ført varebilen. På forespørgsel oplyste hun, at hun ikke havde erhvervet kørekort.

Som en følge af ovenstående blev hun kl. 1440 erklæret for anholdt og under iagttagelsen af Rpl § 752, stk. 1 gjort bekendt med sigtelsen...

".... Hun oplyste, at hun tidligere på dagen havde været tæt på at blive påkørt af nu sigtede. I den forbindelse havde hun følt sig nødsaget til at foretage en katastrofeopbremsning, for at undgå et sammenstød. I forbindelse med opbremsningen havde sigtede pådraget sig kraftige smerter i nakken. En lægeundersøgelse havde senere på dagen vist, at Johannesen muligvis havde pådraget sig et piskesmæld...."

Sagsøger havde rettet henvendelse til sit eget forsikringsselskab, og på foranledning heraf blev hun undersøgt af speciallæge i ortopædisk kirurgi, ; der i en erklæring af 7. maj 2008 bl.a har udtalt :

".... Hun oplyste, at hun tidligere på dagen havde været tæt på at blive påkørt af nu sigtede. I den forbindelse havde hun følt sig nødsaget til at foretage en katastrofeopbremsning, for at undgå et sammenstød. I forbindelse med opbremsningen havde sigtede pådraget sig kraftige smerter i nakken. En lægeundersøgelse havde senere på dagen vist, at muligvis havde pådraget sig et piskesmæld...."

Der har været rettet henvendelse til :

, der har foretaget bereg-

ninger og besvaret parternes spørgsmål.

Der har været stillet spørgsmål til Retslægerådet, der i erklæring af 7. oktober 2010 har besvaret de stillede spørgsmål således :

".... Spørgsmål 1:

Retslægerådet bedes indledningsvis oplyse, om det vil forbedre Retslægerådets mulighed for at vurdere sagen, at der indhentes yderligere lægeligt materiale??

Retslægerådet skønner ikke, at indhentning af yderligere materiale er nødvendig.

Spørgsmål 2:

Retslægerådet bedes oplyse, hvilke varige gener sagsøgeren pådrog sig ved uheldet den 21. december 2006.

Retslægerådet bedes begrunde sit svar.

Ifølge sagens bilag H har sagsøger ved ulykkestilfældet klager over smerter i nakken, kaster op en enkelt gang, men hun har ikke været besvimer eller slået hovedet. Objektivt konstateredes samme dag lidt ømhed af nakkemusklér, men ingen knogleømhé og god bevægelighed. Efterfølgende klager over nakkesmerter og nakkehovedpine. Generne er persisteret, og nakkesmerterne stråler over tid til indersiden af højre skulderblad.

Spørgsmål 3:

Retslægerådet bedes på baggrund af det lægelige materiale oplyse, om der er tidsmæssig sammenhæng (relevante brosymptomer) mellem sagsøgerens gener og uheldet den 21. december 2006?

Retslægerådet bedes begrunde sit svar.

Sagsøger har søgt læge på dagen for ulykkestilfældet og i efterfølgende periode. Retslægerådet kan konstatere en tidsmæssig sammenhæng.

Spørgsmål 4:

Retslægerådet bedes oplyse, om det uheld sagsøgeren var udsat for den 21. december 2006 i sig selv er egnet til at forvolde de gener, sagsøgeren angiver at være påført ved uheldet?

Retslægerådet bedes selvstændigt oplyse, om der på baggrund af det modtagne materiale er belæg for at antage, at sagsøgeren slog hovedet ved uheldet den 21. december 2006?

Retslægerådet bedes begrunde sit svar, herunder redegøre for om sag-

søgeren har lidt af hovedpinegener forud for uheldet den 21. december 2006.

Der har ifølge egen læges oplysninger ikke været hovedtraume, og der har ikke været bevidstløshed.

I sagens akter er oplyst, at sagsøger slog hoved mod rattet. Der har ikke været bevidstløshed. Efterfølgende klager over nakkesmerter og nakke-hovedpine. Vurderes i 2008 af neurolog (bilag J) på grund af forværring i hovedpine. vurderingen er forværring i spændingshovedpine. CT-scanning fra juni 2008 er beskrevet som normal.

Det er Retslægerådets opfattelse, at sagsøgers smertegener er relateret til en distortion af halshvirvelsøjlen, og at der ikke er tale om problemstilling efter hovedtraume. Uheldet er egnet til at forvolde de foreliggende gener. Der er ikke oplysninger om kroniske hovedpineproblemer forud for ulykkestilfældet.

Spørgsmål 5:

Retslægerådet bedes på baggrund af det modtagne materiale oplyse, om der er forudbestående/konkurrerende lidelser, der har eller har haft indflydelse på sagsøgerens funktionsniveau, som dette senest er beskrevet i det lægelige materiale efter ulykken den 21. december 2006?

Retslægerådet bedes begrunde sit svar, herunder angive hvilke forudbestående/konkurrerende lidelser, der er tale om.

Det er oplyst, at sagsøger i 1967 var udsat for ulykke med brud i højre underben. Problemstillingen har givet anledning til to stivgørende operationer i ankelleddet, senest i 1992. Derudover er det oplyst, at sagsøger i april 1982 i forbindelse med arbejdsulykke blev opereret for diskusprolaps i lænden. Efterforløbet kompliceret af infektion (diskit). Sagsøger har siden lidt af kroniske rygsmerter og er i behandling med smertestillende medicin. Siden 1984 førtidspensionist.

Spørgsmål 6:

Retslægerådet bedes angive i hvilken grad, de gener, som sagsøgeren pådrog sig ved uheldet den 21. december 2006, har betydning - helt eller delvis - for sagsøgerens funktionsniveau, som dette senest er beskrevet i sagen?

Retslægerådet bedes begrunde sit svar.

Retslægerådet udtaler sig ikke om erhvervsevnetab. Det kan i sagen dog bemærkes, at sagsøger forud for hændelsen med baggrund i andre lidelser var tilkendt førtidspension. Ud fra sagens akter er det ikke muligt at sætte mål på, i hvilke omfang hændelsen 21.12.06 har forværret sagsø-

gers samlede helbredstilstand. Det skal yderligere bemærkes, at røntgenundersøgelse af halshvirvelsøjlen 03.08.07 har vist slidgigtforandringer, et forhold, der kan være medvirkende faktor til bevægeindskrænkning i halshvirvelsøjlen og smerter i nakken.

Det skal anføres, at sagsøger har klager over kognitive forstyrrelser og hovedpine, og sidstnævnte er nyopstået efter ulykkestilfældet.

Spørgsmål 7:

Giver sagen i øvrigt Retslægerådet anledning til bemærkninger?

Retslægerådet bemærker, at rådet har modtaget skrivelse af 21. december 2010 fra advokat i efter sagens rundsendelse til de voterende, og at rådet ikke har fundet grundlag for at afvente fremsendelsen af den omhandlede skønserklæring fra i ..."

Under sagen er der afgivet forklaring af sagsøgte, der bl.a. har forklaret, at hun er nu 70 år gammel. Hun fik bevilget førtidspension i 1986 på grund af følger efter en operation for discus prolaps, og desuden har hun problemer med sin højre ankel efter et tidligere ankelbrud. Hendes bil er indrettet efter hendes handicap, således at der er automatgear, og sædet kan rykkes langt frem. Det er forsynet med en skråpude, så hun sidder ret op, når hun kører bil. Hun er en meget forsigtig bilist, hun fik først kørekort som 46-årig.

Denne dag kom hun kørende fra sin bopæl ca. kl. 12.30 og skulle til Vig. Hun kørte den vej hun plejede, og kørte med en hastighed af 40-50 km/t i bymæssig bebyggelse. Hun bemærkede en stor firhjulstrækker, der kom slingrende imod hende. Den kørte op over chikanen og havde retning mod hende. Hun havde øjenkontakt med føreren. Hun bremsede i nogen tid og til sidst bremsede hun hårdt op. Den modkørende drejede af, men den var så tæt på, at hun fornemmede, at hendes bil rystede og den anden strejfede hendes kofanger. Hun mener, at der var ridser på hendes kofanger bagefter. Hun var helt forvirret efter det skete. Hun slog hovedet ned mod rattet og fik en rød plet i panden. Hun var chokeret. Der havde kørt en anden bilist bag ved hende, og en anden bag ved firhjulstrækkeren, og begge standsede op og hjalp hende ud af bilen. Hun kørte til lægen straks efter.

Hun havde haft sikkerhedssele på, men sad tæt ved rattet, og da hun havde bremsset nogen tid og kun kørte med meget svag hastighed er det måske derfor, at selen ikke strammede til.

Hun ved ikke, hvorfor lægen har skrevet i journalen, at hun ikke havde slået hovedet.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har i sit påstandsdokument gjort følgende anbringender gælden-

de:

- at sagsøger pådrog sig personskade ved færdselsuheld den 21. december 2006.
Personskaden dokumenteres ved den fremlagte lægeerklæring, bilag 11, den udbetalte erstatning fra privat tegnet forsikring, bilag 8, og Retslægerådets udtalelse af 7. oktober 2010,
- at personskaden er forårsaget af færdselsuheldet, jf. samme bilag og udtalelserne fra DanCrash,
- at føreren af bilen med reg.nr. _ er ansvarlig for færdselsuheldet,
- at sagsøgte er ansvarsforsikringsselskabet for føreren/bilen,
- at ansvaret er uafhængigt af, hvem der faktisk var fører, hvilket dog formenes at være
- at sagsøgte er direkte ansvarlig i medfør af færdselslovens §108, og
- at sagsøgtes anbringender bestrides.

Sagsøgte har i sit påstandsdokument gjort følgende anbringender gældende:

- at sagsøger bærer bevisbyrden for, at hun er kommet til skade ved et færdselsuheld i færdselslovens forstand,
- at sagsøger bærer bevisbyrden for, at sagsøgtes forsikringstager er ansvarlig for, at sagsøger kom til skade ved et færdselsuheld i færdselslovens forstand,
- at de i sagen fremlagte akter ikke kan tages til indtægt for, at sagsøger har ført bevis for, at sagsøgtes forsikringstager med rimelig grund foretog den påståede "katastrofeopbremsning",
- at der på det foreliggende grundlag mest nærliggende er tale om en unødvendig og selvforskyldt soloulykke, hvis følger sagsøgte ikke er ansvarlig for i medfør af Færdselslovens regler,
- at sagsøger på det foreliggende grundlag således ikke har løftet den sagsøgers påhvilende bevisbyrde,
- at de af sagsøger påberåbte gener under alle omstændigheder ikke kan henføres til det af de sagsøger påstående færdselsuheld, idet der således består væsentligt konkurrerende lidelser, samt at der er tale om et lavenergitraume,

- at det derudover, i relation til spørgsmålet om de påståede følgevirkninger, må komme sagsøger bevismæssigt til skade, at der oprindeligt ikke er anført oplysninger om et decideret hovedtraume, og at dette først anføres på et væsentligt senere tidspunkt,
- at Retslægerådet i øvrigt har bemærket denne diskrepans,
- at der med støtte i Højesterets principafgørelse af 6. oktober 2010, ikke er ført bevis for, at sagsøger har været involveret i en færdselsulykke, der er egnet til at påføre sagsøger varige gener.

Rettens begrundelse og afgørelse

Efter bevisførelsen må retten lægge til grund, at det ikke er godtgjort af sagsøger, at der skulle have fundet et sammenstød sted mellem hendes bil og den modkørende, idet der er lagt vægt på, at oplysningen om, at der skulle have været ridser på hendes kofanger først er fremkommet under hovedforhandlingen og ikke er underbygget på nogen måde. Efter sagsøgers egen forklaring havde hun bremsset nogen tid inden, hun var i nærheden af den modkørende bilist og havde således nedsat hastigheden væsentligt. Selvom hun måtte have foretaget en katastrofeopbremsning herefter findes det ikke med tilstrækkelig sikkerhed godtgjort, at det var den modkørendes forhold, der bevirkede, at hun blev påført en personskade.

Da sagsøger således ikke har bevist, at hun er påført en personskade ved et færdselsuheld som bærer ansvaret for, tages sagsøgtes frifindelsespåstand til følge.

Som følge af sagens udfald skal sagsøger betale sagsomkostninger til sagsøgte. Godtgørelse af udgift til teknisk erklæring fra godtgøres med 31.163,13 kr. og passende udgifter til dækning af advokatombkostninger med 30.000 kr., der er fastsat under hensyntagen til, at der både har været indhentet teknisk erklæring og sagen har været forelagt Retslægerådet.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, frifindes for den af sagsøger, indlagte påstand.

I sagsomkostninger skal sagsøger inden 14 dage betale 61.163,13 kr. til sagsøgte.

Sagsomkostninger forrentes i henhold til Rentelovens § 8a.

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Holbæk, den 24. februar 2011.

Skriftlig bekræftelse

(